

Τὰ σῦκα τῆς Χίου καὶ τῶν Καλαμῶν εἶνε περίφημα, ἀγνοοῦμεν ὅμως ἀν καλλιεργῶνται μετὰ τῆς ἐπιμελείας, μετ' ὅσης τὰ τοῦ Σορρέντου ἐν Ἰταλίᾳ. Μεταξὺ ἄλλων ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ γένος τι σῦκων, τὰ ὅποια, ἐπειδὴ ὠριμάζουσιν ὀλίγον ἄργα, βρέχονται δι' ἐλαίου, ἵνα ἐπιταχυνθῇ ἡ ὠρίμανσίς των. Ὅπερ καὶ γίνεται πραγματικῶς. Τὰ σῦκα ταῦτα λέγονται Fichi di premura (σῦκα τῆς βίας). Ἐπισκοπικὰ σῦκα (Fichi del Vescovo) ὀνομάζονται τὰ ἔχοντα πολὺ ἄρωμα καὶ χροῖμα λευκοῦ, ὡς τὰ περιπόδια τῶν ἀρχιερέων. Τὰ τρικυμῶδη σῦκα (Fichi tempestini) ἔχουσι τὴν ιδιότητα ν' ἀνθίστανται εἰς τὰς θυέλλας καὶ τὴν κακοκαιρίαν καὶ διὰ τοῦτο διατηροῦνται μέχρι τῶν μέσων τοῦ χειμῶνος. Τὰ χοίρεια σῦκα (Fichi di majale) εἶνε ἔσθδεν λευκὰ ὡς τὸ κρέας τῶν χοίρων, διατηροῦνται ὀλίγας μόνον ἡμέρας καὶ ρίπτονται κατόπιν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων. Τὰ μεγαλειτέρα πάντων εἶνε τὰ λεγόμενα Fichi molignani, τὰ ὅποια ἐπειδὴ ἔχουσι τὸ χροῖμα τῶν καλογηρικῶν βράσων ὀνομάζονται καὶ Fichi cappucini. Τὰ ποιητικώτερα ὅμως τῶν ὠραίων τούτων ὀπωρικῶν εἶνε τὰ λεγόμενα εἰρηνικὰ σῦκα (Fichi pacelli). „Con questi fauno pace gl'innamorat", quando i hanno pizzicat" (Δι' αὐτῶν συνδιαλλάττονται οἱ ἐρωτῶληντοι, δηλαδὴ τὰ τρώγουσιν ὁσάκις ἐρίσωσι πρὸς ἀλλήλους).

Κατὰ τὸν διάσημον γεωγράφον Δανιὴλ οἱ μεγαλειτέροι ποταμοὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου εἶνε οἱ ἑξῆς: Ὁ Μισισσιππὴς μετὰ τοῦ παραποτάμου Μισσουρή ἔχων 7275 χιλιομ. μήκος, ὁ Νεῖλος ἔχων 6450, ὁ Ἀμαζόνιος, 6420, ὁ Ἀμούρ, 4700, ὁ Χοάγκας, 4440, ὁ Λένας ἔχων 4200, ὁ Λαπλάτας, 3700, ὁ Βόλγας ἔχων 3688 χιλιομέτρων μήκος, ὁ Κόγκκος, 3600, ὁ Νίγηρς, 3550, ὁ Εὐφράτης, 2900, ὁ Δούναβις, 2888. Ὁ Ῥῆνος δὲ ἔχει μόνον 1295 χιλιομ. μήκος, ὁ Ἄλβις 1165, ὁ Οὐρστούλας 1050 καὶ ὁ Ὁδερος 1005.

Κατὰ τὰς νεωτάτας στατιστικὰς ἐκθέσεις οἱ κάτοικοι τῆς ἀπεράντου ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας ἀνέρχονται εἰς 92,800,000. Ἐξ αὐτῶν 74,000,000 ἀνῃκουσιν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν Ῥωσίαν καὶ τὴν Πολωνίαν 2,000,000 οἰκοῦσιν ἐν Φιλανδίᾳ, 6,000,000 ἐν τῇ ἑσθονίᾳ, 4,500,000, ἐν Σιβηρίᾳ καὶ τέλος ὑπὲρ τὰ 6,000,000 ἐν ταῖς κεντρικαῖς χώραις τῆς Ἀσίας.

Ἐκ τῆς παροιμιώδους τῶν ἀρχαίων Ἰσπανῶν εὐγενείας περὶ τοὺς τρόπους οἱ νεώτεροι κάτοικοι τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου φαίνεται ὅτι οὐδὲ κατὰ ἐν ἰσθὰ θέλουσι νὰ παρεκκλίνωσι, τοῦτο δὲ παρατηρεῖται πρὸ πάντων εἰς τὸν Ἰσπανικὸν τύπον, ὅστις καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις προσπαθεῖ καὶ κατορθώνει τὴν μάλλον δυσάρεστον ἀλήθειαν νὰ συγκαλύψῃ διὰ τοῦ πέπλου τῆς μελιχιοῦτος καὶ εὐγενείας. Οὕτω π. χ. Ἰσπανικὸν τι περι-

δικὸν „La palmera de Cadix" ἀνήγγειλε πρὸ τινος τὸν προσεχῆ ἀπαγχονισμόν ἐνδὸς διαβοῦτου κακούργου διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων: „Ὁ δὸν Ἐρρίκος Πίνο, ὁ γνωστὸς συμπολίτης μας, τοῦ ὁποίου ἡ οὐκαγένεια δικαίως συγκαταλέγεται μετὰ τῶν ἐντιμωτέρων τῆς ἡμετέρας πόλεως, θέλει ἀπαγχονισθῇ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιτηδείου καὶ δεδοκιμασμένου δημίου μας. Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ὁ γενναῖος πολίτης τῶν Καδικῶν θὰ ἐγκαταλίπῃ τὰ ἐγκόσμια μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀξιοπρέπειαν καὶ χαίρομεν ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ προτέρου."

Κατὰ διαφόρους ἐπιστήμους πληροφορίας ἡ θνησιμότης ἐν ταῖς πλείστοις τοῦ κόσμου πρωτεύουσιν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχεν ὡς ἑξῆς: Ἐν Καλκούτᾳ 26, ἐν Βομβάῃ 29, ἐν Μαδράς 35, ἐν Παρισίοις 24, ἐν Γενεύῃ 22, ἐν Βρυξέλλαις 30, ἐν Ἀμστελδάμῃ 23, ἐν Ῥότερδάμῃ 25, ἐν Χάγγῃ 22, ἐν Κοπεγχάγῃ 20, ἐν Στοκχόλμῃ 30, ἐν Χριστιανίᾳ 20, ἐν Περουπόλει 36, ἐν Βερολίνῳ 26, ἐν Ἀμβούργῳ 23, ἐν Δρέσδῃ 24, ἐν Βρεσλαύᾳ 22, ἐν Μονάχῳ 30, ἐν Βιέννῃ 24, ἐν Πέστη 35, ἐν Ῥώμῃ 29, ἐν Νεαπόλει 26, ἐν Τουρίνῳ 19, ἐν Βενετίᾳ 26, ἐν Λισβῶνι 34, ἐν Νέα Ὑόρκῃ 24, ἐν Φιλαδεφείᾳ καὶ Βαλτιμόρῃ 17.

Ἐν καὶ μόνον ἀντίτυπον τοῦ καταλόγου τοῦ βρετανικοῦ Μουσείου ἐν Λονδίνῳ, τὸν ὅποιον ἡ διεύθυνσις τῆς Λονδινεῖου βιβλιοθήκης ἤρχειεν ἤδη νὰ ἐκδίδῃ, θὰ τιμᾶται ἀντὶ πέντε χιλιάδων φράγκων! Ἡ ἐκτύπωσις ὁλοκληροῦ τοῦ καταλόγου θ' ἀποπερατωθῇ ἐντὸς τεσσαρακονταετίας, διότι ἕνεκα οἰκονομικῶν λόγων οἱ διακόσιοι μεγάλοι καὶ ὀγκώδεις τόμοι θὰ ἐκδίδωνται βαθμηδὸν ἀνὰ 4—6 καθ' ἕκαστον ἔτος. Ὁ κατάλογος θὰ περιλαμβάνῃ 3 ἑκατομμύρια τίτλων βιβλίων, μόνῃ δὲ ἡ στοιχειοθέτησίς του θ' ἀπαιτήσῃ δαπάνην 2 ἑκατομμυρίων φράγκων περίπου.

Ὁ κύριος: Σεβαστὴ μοι κυρία, θὰ μοι ἐπιτρέψῃτε ἴσως, νὰ λάβω τὴν τιμὴν, νὰ ἀξιώσω, νὰ . . . — Ἡ Κυρία: Σὰς ἔνοσθ', κύριε, θέλετε νὰ μὲ κάμετε μητέρα Σας, πενθεράν Σας . . . — Ὁ Κύριος: Ναί, ἀλλὰ . . . ἐγὼ θὰ ἤμουν εὐχαριστημένος καὶ μόνον τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς Σας ἂν μ' ἐδίδοτε.

Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ. Βρέχει ραγδαίωτα καὶ τὰ ὕδατα κατέκλυσαν τὴν στοὰν τοῦ σταθμοῦ, τῆς δὲ ἐτόιμης πρὸς ἀναχώρησιν ἀμαξοστοιχίας ἡ τρίτη θέσις, αἱ ἀποτελοῦσαι δηλ. αὐτὴν ἀμαξὶ εὐρίσκονται πολλὰ μέτρα μακρὰν τῆς στοᾶς. Ταξειδωτὴς τις πλησιάζει τὸν σταθμάρχην καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν: Μὲ ποῖον τραῖνο ὑπορῶ νὰ ταξειδεύσω ἀπὸ ἐδῶ ἔως . . . τὴν τρίτην θέσιν;

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Ἐξεδότησαν καὶ ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς „Κλειοῦς" τὰ ἑξῆς βιβλία:

— „Ἀνθών, ἥτοι συλλογὴ παιδικῶν διαλόγων καὶ δραματίων, μῦθων ἐμμέτρων, παιδικῶν ᾠματίων, παιδικῶν ποιημάτων, διαφόρων ἄλλων ποιημάτων, ἀποσπασμάτων ἐκ διαφόρων ἐπικῶν καὶ λυρικῶν ποιημάτων καὶ ἐμμέτρων δραμάτων καὶ τραγωδιῶν. Ὑπὸ Ν. Α. Ἰωαννίδου καὶ Κ. Ν. Μαρκοπούλου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Α. Κορομηλᾶ καὶ υἱοῦ, 1886." Σελ. κ'. καὶ 466. Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ ταῖς Βιβλιοπωλείαις κ. κ. Ἀδελφοῦς Δεπάστα. Τὸ βιβλίον εἶνε κυρίως προωρισμένον διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, ἀλλὰ τοιαύτη πλήρης συλλογὴ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡλικίαν ὡς τερπνὸν ἀνάγνωσμα.

— „Φιλικὴ Ἀνθοδέσμη. Ὑπὸ Θεμιστοκλέους Μ. Παρασκευοπούλου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Α. Μαξούρη, 1886." Σελ. ι'. καὶ 192, ἐν αἷς παρατίθενται ἀρχαῖα καὶ νεώτερα ἑλληνικὰ κείμενα περὶ „φιλίας".

— „Ράκη καὶ Σάρωδρον, μυθιστόρημα πρωτότυπον. Ὑπὸ Κ. Σ. Πέρβελη, ἐν Ὁδησσῷ, ὕποιοις Ν. Χρυσογέλου καὶ Σκ., 1886." Ἐξεδότην τὸ Β'. καὶ Τ'. τεύχος, εὐρίσκειται δὲ καὶ τὸ Α'. ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

— „Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ διαχειριστοῦ, συγγραφή πρωτότυπος Ξενοφ. Α. Ζύγουρα. Ἐκδόσις δευτέρα, Ἐν Ἀθήναις, τύποις

Ἀ. Ν. Τρίμη, 1886." ὡς πάντα τὰ βιβλία τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως, καὶ τοῦτο ἀποβλέπει εἰς πρακτικὸν σκοπόν.

— „Ἰωνικαὶ Νύκτες, ὑπὸ Δημητρίου Στᾶν μέρος πρῶτον, Ποιήματα, τεῖχος α', Φθινοπωρινὰ σύννεφα, Λευκάνθεμα, πρῶτοι σπινθῆρες. Ἀθήνησι, 1886." Σελ. 64.

— „Βίαιος γάμος, διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Ἀγγελικῆς Ἰ. Φάχρη, Βουκουρεστίον, τυπογραφεῖον „Σύλλογοι", 1886." Σελ. γ'. καὶ 205.

„Σατωβριάνδου (ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων του) ἡ Ἀτάλα, μυθιστορία μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Ἐκδίδεται δαπάνῃ καὶ φροντίδι Γ. Ε. Δημητριάδου. Ἐν Πύργῳ, ἐκ τοῦ τυπογρ. τῆς „Ἠλείας", 1886." Σελ. 142.

„Πρόγραμμα τῶν κατὰ τὸ τριακοστὸν σχολικὸν ἔτος 1886—1887 διδασκόμενων μαθημάτων ἐν τῷ ἐν Γαλαζίῳ Ἑλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ, τῷ ὑπὸ Ἀναστασίου Ν. Βενιέρῃ διευθυνομένῳ. Ἐν Γαλαζίῳ, τύποις Ἰ. Νεβουνέλλη, 1886." Σελ. 36.

„Ὁ μῦθος τοῦ Προμηθέως" καὶ „ὁ Ἀγωνιστὴς τοῦ 1821" δύο διλογεῖλαι τεύχη, περιέχοντα ἀνατυπώσεις τῶν ὁμωνύμων ἄρθρων του κ. Σπυρ. Κ. Παγανέλη, ἐν τῇ „Ἑβδομαδίᾳ" (ἐν Ἀθήναις). Ἡ αὐτὴ χάρις καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, ὅστις χαρακτηρίζει τὰς σκοπίμους πάντοτε συκιγρα-